

Teza: właściwość sądu dyscyplinarnego

Sądem właściwym do rozpoznania sprawy dyscyplinarnej jest sąd tej izby, której obwiniony jest członkiem w chwili wszczęcia postępowania dyscyplinarnego a wszczęcie postępowania następuje poprzez wydanie postanowienia rzecznika dyscyplinarnego.

Sygn. akt WO -173/18

POSTANOWIENIE

z dnia 19 marca 2019 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w następującym składzie:

Przewodniczący: SWSD Dariusz Drozdowski

Sędziowie: SWSD Elżbieta Gajda – Krynicka /sprawozdawca/, SWSD Juliusz Cybulski

Protokolant: Aneta Stefańska

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2019 r. na posiedzeniu sprawy radcy prawnego B. B.

obwinionego o przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust.1 pkt 1 w związku z art.3 ust 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 32 i art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały 8/A/III/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 listopada 2010 r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu zażalenia obwinionego B. B. na postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Koszalinie z dnia 10. 11. 2018r sygn. akt D 2/18 w przedmiocie stwierdzenia niewłaściwości i przekazanie sprawy Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie jako właściwemu

postanawia:

utrzymuje w mocy postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Koszalinie z dnia 10. 11.2018r sygn. akt D 2/18

WO-173/18

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Koszalinie Postanowieniem z dnia 10. 11. 2018r sygn. akt D 2/18 uznał się niewłaściwym miejscowo do rozpatrywania sprawy B. B. i przekazał sprawę do prowadzenia Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie jako właściwemu, gdyż w dacie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego obwiniony radca prawny B. B. był członkiem Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie.

Od powyższego postanowienia obwiniony B. B. wniósł zażalenie zarzucając wydanemu Postanowieniu:

1. błąd w ustaleniach poprzez przyjęcie, że w chwili wszczęcia postępowania był członkiem OIRP w Szczecinie,
- 2.

błędą wykładnię art. 70² ust.1 ustawy o radcach prawnych poprzez literalne przyjęcie, że chwilą wszczęcia postępowania jest moment wszczęcia postępowania ad rem, podczas gdy wykładnia celowościowa i funkcjonalna wskazuje na moment ad personam, jako odpowiedni do oceny właściwości prowadzenia sprawy przez Sąd Dyscyplinarny,

3.

naruszenie art. 35 § 1 kpk w związku z art.74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, poprzez przekazanie sprawy do OIRP w Szczecinie w sytuacji gdy Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Szczecinie nastąpiło uprzednio przekazanie sprawy do OIRP w Koszalinie, które to postanowienie nie zostało zaskarżone i konsekwentnie do tego postępowanie toczyło się od 2016 roku przed OIRP w Koszalinie.

Rozpatrując zażalenie Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i dlatego nie zostało uwzględnione.

Postępowanie dyscyplinarne przeciwko radcy prawnemu B. B. zostało wszczęte Postanowieniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w dniu 10 marca 2015 roku i do dnia przeniesienia wpisu przez obwinionego do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Koszalinie t.j. 19.01.2016 r. toczyło się w OIRP w Szczecinie.

W związku z przeniesieniem z dniem 19.01.2016 r. wpisu przez obwinionego do OIRP w Koszalinie, w dniu 9 maja 2016r zostały przekazane do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Koszalinie akta postępowania. W dniu 11 września 2018r zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Koszalinie wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wnioski o ukaranie B. B..

Na wstępie należy podnieść, że obowiązek badania właściwości oraz przekazania sprawy w wypadku niewłaściwości (poza wypadkiem przewidzianym w § 2 art.35 kpk) aktualny jest dla sądu na każdym etapie postępowania. Taką tezę przyjął SN w wyroku z dnia 1. 12. 2010r Sygn. akt III KK 224/10.

Po otrzymaniu wniosku o ukaranie radcy prawnego B. B. i zapoznaniu się z aktami, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Koszalinie na posiedzeniu bez udziału stron uznał się niewłaściwym miejscowo i postanowił przekazać sprawę do prowadzenia do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców prawnych w Szczecinie.

Podjęcie decyzji o przekazaniu sprawy Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu w Szczecinie nie jest zatem sprzeczne z zapisem art. 35 § 1 kpk.

Zgodnie z art.70² ustawy o radcach prawnych sądem właściwym do

rozpoznania sprawy jest sąd dyscyplinarny oirp, której obwiniony jest członkiem w chwili wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Przepis nie rozróżnia postępowania ad rem czy też ad personam a zgodnie z zapisem art. 67² ustawy dochodzenie jest etapem postępowania dyscyplinarnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w wydanym w dniu 10 marca 2015r postanowieniu postanowił wszcząć dochodzenie w związku ze skargą adwokata E. Ł. na postępowanie radcy prawnego B. B..

Z powyższego wynika, że dochodzenie było prowadzone przeciwko obwinionemu w związku ze złożoną skargą.

Mając powyższe na uwadze, WSD nie dopatrywał się naruszenia przepisów ani też błędnej wykładni przepisów ustawy o radcach prawnych z zakresie podjętej decyzji przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Koszalinie.

Z tych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/IX/2015.